

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **Energetika Návsí s.r.o.**, se sídlem Šemberova 66/9, Olomouc, zast. Mgr. Markem Gocmanem, advokátem se sídlem 28. října 438/219, Ostrava – Mariánské Hory, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Olomoucký kraj**, se sídlem Lazická 545/22, Olomouc, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Mgr. Ing. Pavla Buxbaumová, insolvenční správce** se sídlem Masarykovo náměstí 37, Uničov, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2018, čj. 484885/18/3101-51523-809547, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 16. 10. 2019, čj. 65 Af 31/2018-68,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Finanční úřad pro Olomoucký kraj vydal dne 4. 12. 2017 vyrozumění o převedení přeplatku, kterým žalobkyni sdělil, že přeplatek na DPH, vykázaný ke dni 14. 11. 2017 ve výši 29 074 Kč, převedl na úhradu nedoplatku daně, a to *jednak* příslušenství daní, vykázaného ke dni 14. 11. 2017, ve výši 12 702 Kč, *jednak* (v částce 16 372 Kč) odvodu a penále za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu, vykázaného ke dni 14. 11. 2017, ve výši 872 850 Kč. Proti tomuto vyrozumění žalobkyně podala námitku. Žalovaný

shora označeným rozhodnutím námitku zamítl. Žalobkyně neuspěla ani s žalobou, kterou krajský soud v záhlaví specifikovaným rozsudkem zamítl.

[2] Žalobkyně (stěžovatelka) podala proti rozsudku krajského soudu včasnou kasační stížnost. Je přesvědčena, že na jejím osobním daňovém účtu nebyl evidován žádný nedoplatek. Správce daně ji údajně neuvědomil o žádném nedoplatku, který by byl takto evidován. Navíc správce daně domnělý nedoplatek ve vyrozumění žádným způsobem neidentifikoval, což stěžovatelce znemožňovalo efektivní obranu proti postupu správce daně a též činilo postup správce daně nepřezkoumatelným. Ve vztahu k jednotlivým nedoplatkům a případně způsobům jejich úhrady převedením proti jiným přeplatkům musí být u jednotlivých nedoplatků patrný původní, popř. je-li stanoven, tak i náhradní den splatnosti, z čehož je patrný i den vymahatelnosti konkrétního nedoplatku. Takové náležitosti ovšem ve vyrozumění absentují. Prý je neobsahuje ani rozhodnutí žalovaného.

[3] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] Kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Důvodnost kasační stížnosti NSS posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Neshledal přitom vady, jimiž by se musel zabývat i bez návrhu. Avšak NSS musí hned úvodem vyjádřit vážné pochybnosti o kvalitě kasační stížnosti. Stěžovatelka v ní pouze doslovně opakuje argumentaci, kterou předestřela již v žalobě. Nijak nereaguje na odůvodnění rozsudku krajského soudu. Nad rámec textu žaloby uvedla jen málo. Kasační stížnost je na samé hranici projednatelnosti. A kvalita kasační stížnosti předurčuje obsah rozhodnutí soudu (srov. takto např. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, bod 32).

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] I vzhledem k nevalné kvalitě kasační stížnosti není namístě, aby NSS obšírně přesvědčoval stěžovatelku o vadnosti její argumentů. NSS nemá pochyb o tom, že krajský soud posoudil tuto věc správně. Ztotožňuje se s jeho závěry a v podrobnostech na ně odkazuje.

[7] Snad jen pro srozumitelnost tohoto rozsudku jako celku NSS uvádí, že rozhodně není pravda, že dne 4. 12. 2017 – v den, kdy správce daně vydal vyrozumění o převedení nedoplatku – stěžovatelka nevěděla o existenci nedoplatku z důvodu odvodu za porušení rozpočtové kázně (viz mj. pravomocné rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 16. 5. 2017; vyrozumění o výši nedoplatků ze dne 28. 6. 2017, které jí bylo do její datové schránky doručeno dne 29. 6. 2017; a dále též exekuční příkazy ze dne 14. 7. 2017). I pro podprůměrného laika v oblasti daňového práva, natož pro stěžovatelku, která s finanční správou vede desítky sporů, již z **vyrozumění ze dne 28. 6. 2017** bylo srozumitelné, že na jejím osobním daňovém účtu je ke dni 26. 6. 2017 evidován daňový nedoplatek ve výši přes 1,6 mil. Kč z titulu odvodu za porušení rozpočtové kázně, Národní fond II. Stěžovatelka o tomto nedoplatku prokazatelně věděla. Proto je i její další polemika krajně nedůvěryhodná.

pokračování

[8] Stejně tak nemůže být úspěšný argument, že správce daně ve **vyrozumění ze dne 4. 12. 2017** neidentifikoval nedoplatky, na jejichž úhradu převedl sporný přeplatek na DPH. V tomto vyrozumění správce daně – sice poměrně nekonkrétně, ale přece – uvedl, že přeplatek na DPH, vykázaný ke dni 14. 11. 2017 ve výši 29 074 Kč, převedl na úhradu nedoplatku daně: *příslušenství daní, vykázaného ke dni 14. 11. 2017, ve výši 12 702 Kč*, a dále též převedl přeplatek ve výši 16 372 Kč na úhradu *odvodu a penále za porušení rozpočtové kázně – st. rozpočet, vykázaného ke dni 14. 11. 2017, ve výši 872 850 Kč*.

[9] Krajský soud správně uvedl, že toto vyrozumění bylo samo o sobě kusé. Avšak stěžovatelkou namítané podrobnosti doplnil žalovaný v rozhodnutí o námitce, v němž podrobně popsal, jak byl převeden přeplatek na DPH za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2017. Stěžovatelka tak mohla z napadeného rozhodnutí bez jakýchkoli pochyb zjistit všechny důležité informace. Navíc o náhradní lhůtě, v níž je odvod za porušení rozpočtové kázně splatný, dobře věděla i z poučení platebního výměru ze dne 19. 5. 2016, v jehož důsledku sporné daňové nedoplatky vznikly. Výše uvedené přitom nijak nezpochybňuje právo daňového subjektu získávat informace o jednotlivých skutečnostech na osobních daňových účtech.

[10] S ohledem na výše uvedené NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Ani osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení; soud jí žádnou povinnost neuložil (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. března 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu